

Bram de Water

Abraham (Bram) Willem de Water is geboren op 23 november 1911 in Menado, NOI. Hij was de zoon van Wilem Nicolaas Gerardus de Water en Helena Catherine Jacquiel Kalangi (1889-1944).

Op 12 januari 1929 werd in Batavia de Katholieke Groep 7, Groene Troep Sint Franciscus Xaverius opgericht. De groep werd op een gegeven moment de Blauw witte troep. Leo Nemmers werd hun eerste hopman. Bram was scout bij deze groep van de Katholieke Jongelingen Bond. In juli 1929 namen ze afscheid van hun medescout Johan Trangono. Hopman Nemmers sprak enkele woorden en ook Bram de Water sprak als patrouilleleider van de patrouille waar Johan lid van was.

Bram trouwde op 12 juli 1933 met Adriana (Nettie) Caroline Cooning (15 september 1911, Batavia). Ze woonden in Batavia. Op 30 januari 1934 en op 20 juli 1935 werd een zoon geboren. Hij was adoptieambtenaar van beroep.

Tijdens de mobilisatie was hij soldaat tweede klas bij de Berg artillerie. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd. Hij werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg. De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners

maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich

dubbel inspanssen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij overleefde de oorlog en is in 1947 gescheiden.

Meer informatie

[Abraham Willem de Water : genealogie per Usiena ALLES \(usiena\) - Geneanet](#)
[Registratie Abraham Willem de Water \(uit de periode 1836-1936\) » Open Archieven](#)
[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)
[De koerier » 01 jul 1929 - Art. 2 | Delpher](#)
[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 18 jul 1933 - Art. 51 | Delpher](#)
[Bataviaasch nieuwsblad » 06 feb 1934 - Art. 165 | Delpher](#)
[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 29 okt 1935 - Art. 208 | Delpher](#)
[Registratie Abraham Willem de Water \(in het jaar 1836-1936\) » Open Archieven](#)
[View file | Nationaal Archief](#)
[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)
[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)
[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.